

خطبه‌های نماز عید فطر در مصلاي امام خمینی (رحمه الله) - 5 / تیر / 1396

خطبه‌ی اوّل

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله ربّ العالمين و الصّلاة و السّلام على سيّدنا و نبينا ابى القاسم المصطفى محمّد و على آله الاطيبين الاطهرين المنتجبين الهداة المهديين المعصومين سيّما بقيّة الله فى الارضين و السّلام على ائمة المسلمين و هداة المستضعفين و حماة المؤمنين.

تبریک عرض میکنم عید سعید فطر را، به همه‌ی شما نمازگزاران عزیز، به همه‌ی ملت ایران، به همه‌ی امت اسلامی؛ همچنان که باید تبریک عرض کرد به همه‌ی آحاد مسلمان، توفیق روزه‌داری ماه رمضان و سربلند بیرون آمدن از این آزمایش الهی دارای فضیلت و موجب اهتزاز (۱) روح انسانی. خداوند ان شاء الله این عبادات را، و این توجّهات را از شما قبول کند و مشمول لطف و عنایت ویژه‌ی خود قرار بدهد.

امسال ماه رمضان بحمدالله به معنای واقعی کلمه، برای ملت عزیز ما ماه مبارکی بود. آنچه ما از نزدیک دیدیم: مردم ما نشانه‌های توسّل و تقرب را در رفتار خودشان و مراسمی که داشتند، و مجموعه‌هایی که کارهای عبادی و خدماتی را انجام میدادند، نشان دادند؛ فضا، فضای معنوی، فضای تقرب، فضای توسّل و به معنای واقعی کلمه، فضای ماه رمضان بود.

اولاً خود این روزه‌داری در روزهای گرم و در بلندترین روزهای سال، فی نفسه، یک نشانه‌ی معنویّت، یک نشانه‌ی اهتزاز روحی است و این در همه‌ی بخشهای کشور، در نقاطی که حرارت هوا بسیار بالا هم بود، محسوس بود، ملموس بود؛ همه میدانستند، همه میدیدند جوانهای روزه‌دار، مردان و زنان روزه‌دار را.

ثانیاً حضور چشمگیر جوانها در مراسم عبادی این ماه بود. در تهران، آن طوری که به ما گزارش دادند، صدها جلسه‌ی گرم پرجمعیت، روز و شب برگزار میشد و عمده‌ی شرکتکنندگان این جلسات جوانها بودند؛ چه جلسات معارفی، چه جلسات انس با قرآن؛ غیر از جلسات کوچکی که مثلاً در بعضی از محلات یا مساجد، در گوشه و کنار به وجود می‌آمد، تعداد جلسات بزرگ در تهران صدها جلسه بود؛ در همه جای کشور به همین نسبت حضور داشتند.

سفره‌های افطار در مساجد و در معابر؛ این رسمی که چند سال است بین مردم راه افتاده است که سفره‌های افطار ساده‌ی مردمی را چه در مساجد، چه در کوچه‌ها و چه در خیابانها گسترده میکنند و افطار میدهند، بسیار عادت خوب و سنت خوبی است که امسال هم بحمدالله به طور محسوسی وجود داشت.

کمک به آزادی زندانیانی که جرایم غیر عمد داشتند و نیاز داشتند به کمک مالی، و هزینه‌ی درمان [بیماران]؛ کمکهای زیادی مردم کردند، این کارها انجام گرفت. این ماه رضایی که با این خصوصیات بر مردمی میگردد، ماه رمضان مبارک به معنای واقعی است.

و اما شبهای قدر؛ شبهای قدر حقیقتاً شبهای توسّل و تضرّع و استعانت مردم بود. اشکهایی که بر چهره‌ها جاری شد، ناله‌هایی که زده شد، دل‌هایی که متوجّه به ذات اقدس ربوبی شد، خیلی باارزش است. همین چیزها است که بنیه‌ی معنوی یک ملت را تقویت میکند، و او را در راه‌های دشوار کمک میکند.

بعد هم در پایان این ماه، راهپیمایی [روز] قدس، با آن عظمت، با آن شکوه، در آن هوای گرم، در بلندترین روزهای سال، مردم آمدند در خیابانها، بعضی حتی کودکانشان را هم آوردند، در میان خیابانها راهپیمایی کردند. این حرکت عظیم مردم حقیقتاً کاری بزرگ، کاری دارای نشان، و کاری تاریخی است؛ اینها در تاریخ میماند بهعنوان افتخارات یک ملت. که حالا بعد هم یک جمله عرض خواهم کرد.

برادران عزیز، خواهران عزیز! آنچه در این ماه به دست آوردید ذخیره‌ی الهی است برای شما؛ ذخیره کردید. این ذخیره‌ها را حفظ کنید؛ این ذخیره‌ها را حفظ کنید با استمرار این حالت. تلاوت قرآن را از دست ندهید، توجّه در نماز را حتماً مورد توجّه داشته باشید؛ اینها چیزهایی است که باید حفظ کرد. این ماه، تمرین ریاضت بود، تمرین توجّه به خدا بود؛ از این تمرین حداکثر استفاده را بکنید، این ذخیره را برای خودتان نگه دارید، ان شاء الله که رضای الهی و رحمت الهی شامل حال شما خواهد شد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَ كُفُوًا أَحَدٌ. (۲)

خطبه‌ی دوّم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

الحمد لله ربّ العالمين و الصّلاة و السّلام على سيّدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمّد و على آله الاطيبين الاطهرين المنتجبين سيّما على امير المؤمنين و صديقة الطاهره سيّدة نساء العالمين و الحسن و الحسين سيّدي شباب اهل الجنة و عليّ بن الحسين زين العابدين و محمّد بن عليّ باقر علم الاولين و الاخرين و جعفر بن محمّد الصادق و موسى بن جعفر الكاظم و عليّ بن موسى الرضا و محمّد بن عليّ الجواد و عليّ بن محمّد الهادي و الحسن بن عليّ الرّكي العسكري و الحجّة القائم المهدي صلوات الله عليهم اجمعين اللهم اجعلنا من شيعتهم و من اعوانهم و انصارهم في حضورهم و غيبتهم.

آنچه در این خطبه عرض میکنم، یک جمله راجع به مسائل داخلی کشور است، یک جمله مربوط به مسائل عمومی دنیای اسلام است.

اما آنچه راجع به مسائل داخلی عرض میکنم؛ ملت عزیز ایران سرافراز باشند که کارهای بزرگی انجام دادند؛ دل شاد کنید، امید در دل پیورانید؛ کارهای بزرگی انجام دادید: در همین ماه مبارک و اندکی پیش از ماه مبارک، اولاً آن انتخابات پرشور و با عظمت را توانستید به دنیا نشان بدهید؛ کار بزرگی بود، کار عظیمی بود. ثانیاً همین راهپیمایی روز قدس، کار بسیار با عظمتی است. این تهاجم قدرتمندانه‌ی سپاه به دشمنان کار بزرگی بود.

همان‌طور که در خطبه‌ی قبل عرض کردم، دستاوردها - دستاوردهای شخصی و معنوی و عبادی ما - ذخیره‌های معنوی ما است؛ این چیزها هم ذخیره‌های اجتماعی ما است؛ این ذخیره‌ها را هم باید حفظ کرد. حفظ این ذخایر به این است که ملت وحدت خودشان را حفظ کنند، اتحاد و اجتماع خودشان را حفظ کنند، انگیزه‌ی انقلابی خودشان را حفظ کنند، حرکت در جهت اهداف و آرمانهای انقلاب را در دلشان به‌عنوان یک هدف والا حفظ کنند.

امیدواریم ان شاء الله هرچه زودتر دولت جدید تشکیل بشود و کارهای لازم برای کشور را هرچه زودتر شروع کنند.

کارهای بزرگی در پیش است که بایستی انجام بگیرد [توسط] مسئولین کشور به کمک مردم؛ کار برای تولید داخلی، کار برای اشتغال جوانان که جزو مسائل مهمّ ما است و ما امسال را سال تولید ملی و سال اشتغال اعلام کردیم؛ باید این کارها با جدّیت ان شاءالله دنبال بشود.

از جمله کارهای مهم، کارهای فرهنگی است؛ ما حُئل و قُرچ فرهنگی زیاد داریم؛ جاهایی که نفوذگاه دشمن است از لحاظ فرهنگی، بسیار است؛ این را، هم مجموعه‌های مسئول دولتی، هم مجموعه‌های گسترده‌ی عظیم مردمی موظفند که انجام بدهند. «آتش‌به‌اختیار» به معنی کار فرهنگی خودجوش و تمیز است؛ آنچه ما گفتیم معنایش این است که در تمام کشور، جوانها و صاحبان اندیشه و فکر، صاحبان همّت، خودشان با ابتکار خودشان، کار را - کارهای فرهنگی را - پیش ببرند، منافذ فرهنگی را بشناسند و در مقابل آنها، کار انجام بدهند؛ آتش‌به‌اختیار، به معنای بی‌قانونی و فحاشی و طلبکار کردن مدعیان پوچ‌اندیش و مدیون کردن جریان انقلابی کشور نیست. نیروهای انقلابی بیش از همه باید مراقب نظم کشور، مراقب آرامش کشور، مراقب عدم سوءاستفاده‌ی دشمنان از وضعیّت کشور، و مراقب حفظ قوانین [باشند]؛ این مراقبتها در درجه‌ی اوّل متوجّه به نیروهای انقلاب است که دلسوزند، علاقه‌مندند و مایلند که کشور به سمت هدفهای خود حرکت بکند.

در مورد مسائل دنیای اسلام هم باید عرض کنیم که زخمهای زیادی بر پیکر امت اسلامی است؛ مسائل یمن، جراحات بزرگی بر پیکر امت است؛ مسائل بحرین همین جور؛ مسائل گوناگونی که در کشورهای اسلامی هست همین جور. دنیای اسلام باید به‌طور صریح از مردم یمن حمایت کند و از ظالمان و ستمگرانی که به این مردم - در روز ماه رمضان، در ماه مبارک - آن‌گونه تهاجمهایی انجام میدهند، اظهار برائت و بی‌زاری بکند، از مردم حمایت بکند؛ از مردم بحرین و مردم کشمیر همین جور. ملت ما میتواند پشتوانه‌ی این حرکت عظیم دنیای اسلام قرار بگیرد؛ همچنان که ما صریحاً مواضع خودمان را نسبت به دوستان، دشمنان، معارضین، و مخالفین بیان میکنیم، دنیای اسلام [هم] - بخصوص روشنفکران، بخصوص علمای دنیای اسلام - بایستی همین شیوه را دنبال بکنند، صریح موضع بگیرند و خدای متعال را از خودشان راضی کنند، ولو دیگران و طواغیت ناراضی بشوند.

پروردگارا! به محمد و آل محمد توفیقات خود را بر امت اسلامی روزبه‌روز افزایش بده. پروردگارا! به محمد و آل محمد ما را به وظایف خودمان روزبه‌روز آشناتر بگردان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * وَالْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ تَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَ تَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ. (۳)

والسلام علیکم ورحمة‌الله و برکاته

(۱) رفعت، شادمانی

(۲) سوره‌ی اخلاص؛ «بگو او خدایی است یکتا، خدای صمد؛ نه کس را زاده، نه زاییده از کس؛ و او را هیچ همتایی نباشد.»

(۳) سوره‌ی عصر؛ «سوگند به عصر [غلبه‌ی حق بر باطل]، که واقعاً انسان دستخوش زیان است؛ مگر کسانی که گرویده و کارهای شایسته کرده و همدیگر را به حق سفارش و به شکیبایی توصیه کرده‌اند.»